

Tweede Kamer der Staten-Generaal.

BERAEDENINGEN OVER HET ONTWERP VAN WET TOT DANKBEE-
LING VAN ENIGE WIJZIGINGEN IN DE BESTAANDE BESLUIT-
ENDE WET VOOR VAN GOUDEN EN ZILVEREN WERKEN.

In de zitting van den 11^{den} dezer werd het bovengemelde wetsontwerp met 25 tegen 22 stemmen verworpen. Min of meer zal zulks waarschijnlijk hebben verwonderd, omdat men algemeen en ook de meerderheid der kamer, blijkens het verhandelde der sessie, in de voorgestelde wijzigingen enige verbeteringen der uit den Franschen tijd overgeblevene bepalingen scheen te erkennen. Neemt men echter in aanmerking, dat het onderhavige ontwerp verworpen is, omdat men, gelijk een der Ed. Mog. Heeren zich gansch niet onjuist uitdrukte, meer dan »een Nederlandsche lap op een vreemd kled begeerde,» en liever nog eenigen tijd wachten wilde, op iets beters dan nu een onvolledig en gebrekkig wetsontwerp aan te nemen, dan zal men waarschijnlijk in de verwerping reden van tevredenheid vinden.

Een der opmerkelijkste sprekers tegen het wetsontwerp, was de heer VERWY MEIJAN. De edele heer zeide, luidens de *Staats-Courant*: »dat hij reeds op zich zelve zwaarigheid zou moeten maken, om in den baaiert van wetten, besluiten en reglementen, die wegens den waarborg op gouden en zilveren werken bestaan, eene nieuwe wet te brengen. Hij herinnert, dat de geheele herziening dier wetgeving reeds in 1813 door den soeverainen vorst bevolen is, maar nog niet heeft plaats gehad. Ook het geheele stelsel omtrent den waarborg, zoo wel als de daarin thans voorgestelde wijzigingen, kan zijne goedkeuring niet wegdragen. Er heeft daarin in den loop dezer eeuw voortgang plaats gehad, maar die voortgang was enkel merkbaar in de trapsgewijze vermeerdering der regten en essai-kosten. De spreker herinnert een verzoekschrift van fabrikanten en handelaars in bijouterie te Parijs, in het vorige jaar tegen de thans hier nog toepasselijke wet van den 19^{den} brumaire ingediend. Hij treedt in beschouwingen en berekeningen over het geheele onderwerp, waarbij hij het gevoelen laat doorklinken, dat het aan den islandischen fabrikant, even als in Engeland en Duitschland, vrij behoorde te staan, om ook 14 karaats goud te bewerken. Zijn hoofdbeginsel echter van het ontwerp der wet, waaraan hij, door de bepaling, dat van gouden en zilveren werken, hij dezelve invoer hier te lande, het dubbel der regten zal worden geheven, het stelsel der beschermende regten niet huldigen; een stelsel, hetwelk in dit, zoo als in zoo vele andere gevallen, de schatkist niet bevoordecelen, den sluikhandel aanmoedigen, en den verbruiker benadeelen en belemmeren zal.»

De heer VAN ASCH VAN WYCK ontwikkelde zijn gevoelen, »dat het zoo moeilijk niet zou geweest zijn, om de thans bestaande, ingewikkelde en half-Fransche wetgeving op den waarborg, door eene andere geheel-Nederlandsche te vervangen. De zwaarigheid, dat de zaak met het wetboek van strafregt zamenhangt, schijnt toch niet geheel onoverkomelijk, daar nog onlangs strafbepalingen tegen het geldsnoeien zijn vastgesteld. Hij noemt uit dit oogpunt het voorgedragen ontwerp een Nederlandsche lap op een vreemd kled.»

De heer CARIS merkt aan: »Het ontwerp van wet in behandeling zoude, naar mijn oordeel, eene verbetering in den tegenwoordigen toestand der zaak daarstellen, en evenwel, Ed. Mog. Heeren, vinde ik mij genoodzaakt tegen hetzelfde te stemmen. De reden hiervan is, het belang dat ik er in stel, dat nu reeds eene geheel nieuwe wet op den waarborg van het goud en silver werd voorgedragen.

»Wellicht is er geen onderwerp onzer wetgeving, hetwelk in meerdere verschillende wetten, besluiten en verordeningen geregeld wordt, dan dit; en dus geen onderwerp waarbij de handelingen der ingezetenen en derzelver kennis van hunne verplichtingen meer bemoeijelijkt worden.

»Onderscheidene mijner geëerde ambtgenooten, die voor mij spraken, hebben daarvan de overtuigende aanwijzing en opsomming gedaan.

»Dit bezwaar nu wensch ik te doen ophouden; en terwijl de regering van oordeel is dat in dezen eene verbetering noodig is, zoo mag ik hoop hebben, dat bij afstemming van het onderhavige wetsontwerp, wij weldra de nu bedoelde verbetering, te gelijk met andere, in eene geheel nieuwe Nederlandsche wet zullen terug ontvangen.

»Naar mijne gedachten, wordt het meer dan tijd, dat wij ons met de daad verlaten tegen alle zoedanaige, tot dus verre te dikwijls aangenomene, wijzigingen, amendementen en adaptatiën, en dat nog wel van wetten en verordeningen, die aan ons zeden en instellingen geheel vreemd en veelal niet

dan in reeds moeijelijk te verkrijgen Fransche bulletins of andere collecties te vinden zijn.»

Trenrig was het daarentegen den heer VAN ALPHRY te hooren. Zijn Ed. keurt de tegenwoordige wet goed, in zoo verre daarin de strekking doorzigt, om nieuwe waarborgen van de Oud-Nederlandsche goede trouw te brengen. Hij stelt op dien naam van goede trouw zooveel prijs, ten behoeve daarvan, eene uitzondering op het anders door hem bedoelde beginsel van vrijen handel wil gedoogen.

»Wat, die vergankelijkheid van het menschelijke verstand! welk verlies toch inschenen het stampelen en belasten van gouden en zilveren werken en de Nederlandsche goede trouw? Immers neemt men waarborgen als men iemand niet ten volle vertrouwt; — nu zal de waarborg, welke het regeringstempel op de gouden en zilveren werken drukt, tot waarborg moeten worden beschouwd van de Oud-Nederlandsche goede trouw! En op dergelijke redeneringen (*sit venia verbo*) wil men uitzonderingen op het beginsel van vrijen handel gedoogen!

Ook de heer LUYJEN was wonderlijk. De geest des edelen vertegenwoordigers scheen in andere sferen verdoold, en Oud-Nederland geheel te hebben vergeten. Als ware hij uit een gelukkiger gesternte nieuwelings op het vaderland van beloften en schulden neergevallen » heeft de spreker met genoegen in de antwoorden der regering de belofte opgemerkt, dat men zich van regeringswege zou beijveren om de wettelijke verordeningen, op dit stuk in een gepast verband te brengen met het genoemde strafwetboek; waaruit hij tevens aanleiding neemt tot het betoog der noodzakelijkheid eener spoedige invoering van dit wetboek.» Die goede heer LUYJEN, hoe naïf! alsof die noodzakelijkheid niet reeds sinds vijf en twintig jaren was betoogd en erkend! Alsof de grondwet niet reeds gezegd had, dat er een Nederlandsch strafwetboek zou worden ingevoerd! Alsof Z. M. zich niet reeds sinds onheugelijken tijd vleide, voorstellen dienaangaande in iedere zitting der kamer te kunnen doen inleveren! — Een nieuw strafwetboek, mijnheer LUYJEN, is in Oud-Nederland eene grijze belofte! Zij is oud als het koninkrijk, nu bijna zaliger gedachtenis. En dat nieuwe wetboek, mijnheer LUYJEN, was ook niet het eerste, dat toen reeds beloofd werd, zonder nog te zijn opgedaagd. O neen, mijnheer LUYJEN; aan dergelijke zaken zijn wij, Oud-Nederlanders gewoon, en daarom hechten wij minder, om niet te zeggen niets, aan zekere beloften. Verbeeld u, mijnheer LUYJEN, voordat gij hier in Oud-Nederland begint te spreken, had de heer VERWY MEIJAN herinnerd: »dat de geheele herziening dier wetgeving (op de gouden en zilveren werken) reeds in 1813 door den soeverainen vorst bevolen is, maar nog niet heeft plaats gehad.» Gij kunt de woorden leiterlijk in de *Staats-Courant* van dinsdag 12 maart nalazen. De aldaar bedoelde soeveraine vorst is onze tegenwoordig regerende koning WILLEM I. Gij niet dus, edele vertegenwoordiger uit Noord-Brabant, dat, wat ook beloften in *Jupiter* of *Saturnus* of eenige andere planset mogen beteekenen, zij in Oud-Nederland nog al wat te wenschen overlaten. — Doch, *il s'agit de bien voir la chose!* In een zeker opzigt is er geen land waar men zoo veel aan beloften heeft als in Oud-Nederland. Als de overgrootvader zich reeds aan de belofte verheugd had, heeft de achterkleinzoon nog de hoop van zich aan de vervulling te kunnen vergasten. Misschien verheugde de heer LUYJEN zich dan ook slechts voor zijnen naneef.

EGYPTE.

Wij ontvangen zoo even brieven uit Alexandrie van den 10^{den} en 11^{den} febr. De terugkomst van *Mehemed-Ali* uit Sennaar was onbepaald, in allen geval zou hij den in mei invallenden regertijd nog daar doorbrengen. In Arabië waren de Egyptische wapenen zegenverend. *Kurschid* pacha had Derraieh, de hoofdstad van Nedsch, ingenomen, en den vorst des lands met zijn gansch geslacht gevangen naar Cairo gezonden. (*Allg. Zeit.*)

RUSLAND.

St. Petersburg, 2 maart. De keizer heeft den minister van justitie, geheimraad *Daschkoff*, tot andere werkzaamheden geroepen, en ter zijner vervanging den geheimraad *Bludoff*, tot nog toe minister van binnenlandsche zaken, tot minister van justitie benoemd. De generaal-majoor *Chrapowitzky* is tot raad in het ministerie van binnenlandsche zaken benoemd.

ITALIE.

Napels, 26 febr. Men werkt zeer ijverig aan de voorbereidingen, die, luidens de geruchten, naar Tripoli zenden.

gering aan te krijgen, dat zij van nu af aan moet afzien van de haat tot nog toe betaalde schatting. De broeder des konings zal deze expeditie vergezellen.

DUITSCHLAND.

De *Allgemeine Zeitung* deelt eenen brief mede uit Göttingen, waarin men leest: De verdaging der standen was hier den derden door eenen menigte particuliere brieven reeds bekend. Zij kwam volstrekt niet onverwacht, want reeds had men de tijding, dat ook de eerste kamer met 19 tegen 13 stemmen (van 52 leden, waarvan de 20 overige niet verschenen zijn) zich, ofschoon al niet voor de grondwet van 1833, dan toch tegen de staatsregeling van 1819 verklaard had; namelijk tegen de erkende verbindendheid derzelve. Het protest door de leden der tweede kamer bij den bondsdag ingediend, telt 29 handteekeningen.

Gotha. De alhier uitkomende *Allgemeine Anzeiger der Deutschen* meldt, dat ter gelegenheid van de aldaar den 18den febr. volvoerde doodstraf met toestemming der beambten, eenige personen, die, naar zij zeiden, aan epileptische aanvallen leden, het schavot beklommen, en het stroomende bloed des onthoofden opringen en dronken. De *Allgemeine Anzeiger* meldt, dat het van een officieel bekend is, in hoe verre de bloeddrinkers bij hun kannibaalsch middel baat hebben gevonden.

Leipzig, 5 maart. In onze letterkunde heerscht voortdurend veel le vondigheid. Dr. *Julius* heeft met veel geest zedelijke tafereelen van Noord-Amerika geschetst. De geheimsraad von *Raumer* vertoefde hier eenige dagen, op zijne doorreis naar Italië, waar hij nieuwe bouwstoffen voor de tweede uitgave zijner *Hohenstaufen* hoopt te vinden. Onze *Hegel* werkt onvermoeid aan zijne uitgave van den *Codex Theodosianus*, die een voorbeeld van volledigheid, bij *Marcus* in Bonn zal verschijnen.

FRANKRIJK.

Paris, 23 maart. Naar men verzekert, is de weigering van den hertog de *Brigie*, om in het daar te stellen kabinet te treden, geheel aan persoonlijke redenen toe te schrijven. De hertog zal, naar men wil, binnen eenige dagen met zijne kinderen naar Italië vertrekken.

— Gisteren avond hebben alhier eenige pogingen tot volksbewegingen plaats gehad. Personen, grootendeels in kleden gekleed, hebben in het *Quartier latin* rondgelopen met een driekleurig vaandel, onder de kreten: *Leve de Republiek! Weg met Lodewijk Philips!* Sommige dezer lieden traden de estaminets binnen, ten einde een gedeelte der zich ahlaar bevindende jonge lieden in hun gevolg mede te slepen.

Een dertigtal der oproerigen is in rechtens genomen. In de *tribunaal* verkeerde men gisteren avond in groote vrees. Al de estaminets waren gesloten.

Paris, 22 maart. In den *Constitutionnel* leest men hetgeen volgt: Heden hebben tusschen den koning en den maarschalk *Soult* en tusschen dezen laatsten en den heer *Thiers* onderscheiden conferentiën plaats gehad. Het afwezig zijn van eenige invloedrijke afgevaardigden houdt alle eindbeslissing opgeschort.

Deze geachte leden der kamer zullen echter op hunne terugkomst niet lang laten wachten.

— Van zijnen kant laat het *Journal Général* zich aldus hooren:

Er is nog geene ministeriële combinatie tot stand gekomen. Een ieder wenscht, dat deze staat van zaken niet lang dure; er is alle grond om te hopen, dat de crisis in dier voege zal eindigen; dat alle instellingen ongekrenkt blijven en alle meeningen in de hoofdzak bevredeigd worden. De noodzakelijkheden der positie zullen voldaan worden; de politiek, welke door de verkiezingen heeft gezegevierd, zal ook in het bestuur de bovengenoemde behouden; de beginselen van kracht, van parlementaire waardigheid, welke de oppositie heeft doen bovendrijven, zullen zich in het beheer verwezenlijken, gelijk mede de behoudende beginselen, wier organen wij geweest zijn en steeds zullen blijven.

— De soort van oproer, welke gisteren in den *quartier-latin* heeft plaats gehad, is geëindigd met verscheiden gevangennemingen, zonder eenig ander kwaad te weeg te brengen.

BELGIË.

Brussel, 22 maart. De opening der zitting was tegen 10 ure bepaald, doch ten 11 ure nog geene 20 afgevaardigden in de zaal. Omstreeks ten 11 ure werd de voorzitter plaats, en doet een der secretarissen het appel nominaal.

De heer *Denes*, afgevaardigde van Turnhout, spreekt eene redevoering uit ter gunste van het tractaat, welke slechts bijzonders behelst, en, gelijk de meeste redevoeringen, zoo vóór als tegen het tractaat is, dan een bloote herhaling van hetgeen reeds vroeger is gezegd.

De heer *Metz*, afgevaardigde van Luxemburg, verdedigt het tractaat, ontrent het gewichtig onderwerp der beraadslaging, uit hoofde van ziele het woord niet te kunnen voeren. Ik kan, zegt hij, niet anders doen dan, in den naam van mij zelven en van mijn ongelukkig land, verklaren, dat ik noch aan de conferentie, noch aan den koning, noch aan de kamer het recht toeken, om ons af te staan; en ik protesteer, met luider stemme, tegen het voorgestelde tractaat. Van het vaderland, dat zij

gekozen hebben, 400,000 burgers te ontzetten, zoude voor België eene eeuwige schande zijn.

De heer *Rogier*, afgevaardigde, en gouverneur van Antwerpen, doet opmerken, dat de revolutie van 1830 twee groote gevaren had door te staan. Eene dynastie vervallen en het evenwigt van Europa verbroken zijnde, konden de mogendheden weigeren haar te erkennen. De revolutie was ook aangevangen om staatkundige en zedelijke redenen, met de materiële belangen in strijd; ook deze laatste derhalve konden weigeren haar op te nemen. Het congres en de kamers hebben derhalve een oogmerk tot stand gebracht, waarvan de bereiking, elken staatsman zoude vereeren. Zij hebben de materiële belangen verzoend, en, onder voorwaarde dat zij den algemeenen vrede niet zoude verstoren, de Belgische revolutie door Europa doen aannemen.

De minister van openbare werken neemt vervolgens het woord, en verheft zich tegen de declamatiën, die zoo vele dagen lang de beraadslagingen rekken. Hij zegt, dat het vraagstuk een vraagstuk is voor het verstand, en niet voor het gevoel. Wij moeten antwoorden aan Europa; het vroeger Europa bestaat niet meer dan in de geschiedenis; het toekomstig Europa bestaat nog niet dan in de verbeelding; maar België heeft deel aan het stellige, prozaische, materiële en onverbiddeijk Europa, dat nu bestaat. Men moge alle epitheta aaneen voegen, zegt de spreker, ik wil er niet een van verwerpen; maar dit neemt niet weg, dat het toch is in dat Europa, alwaar België eene plaats moet erlangen.

Vervolgens joont de minister de zekerheid aan, dat het tractaat tegen België sal worden uitgevoerd, gelijk het uitgevoerd werd tegen Holland. Men zegt, dat de conferentie zal terug deinsen voor de uitvoering, maar de conferentie heeft daden aan te wijzen, die het tegendeel leeren.

De heer *de Puydt*, afgevaardigde van Luxemburg, bekamt nu het woord, doch verklaart hetzelfde enkel genomen te hebben, om de beweegredenen van zijn gevoelen te ontwikkelen. Iets anders te doen, zegt hij, zoude overbodig zijn; want de opiniën zijn reeds gevestigd, en er is geen denk aan, die te veranderen. Deze spreker vaart, op den reeds gewonen toon, uit tegen de staatkunde van het ministerie. Gelijk aan den vroegeren sprekers, betreunt hij vooral, dat men zich niet tot Duitschland heeft gewend. De spoorweg van Ostende naar den Rijn heeft daar alle sympathiën voor België opgewekt. Ook beklagt hij er zich bitter over, dat men geene partij heeft getrokken van de moeilijkheden in de Rijnprovinciën. Wij hebben ze niet opgewekt, zegt hij, maar ze waren ons gunstig. Om Frankrijk te behouden, heeft men eene nadering tot Duitschland vermoeden, en verkeerd daaraan gedaan.

De heer *van den Bosch*, aan het woord gekomen, betuigt den minister van buitenlandsche zaken zijnen dank, voor de verklaring, dat de serlogstoebereidselen in België niet anders zijn geweest dan eene valsche vertooning, om de conferentie te misleiden. Jammer maar voor ons, zegt hij, dat ook wij geene diplomaten zijn!

Deze spreker verlangt niet alleen den tegenstand, maar ook de verovering van Noord-Brabant, en daarmede van de vrijheid der vaart op de Schelde.

Daarna is het woord aan den heer *de Smet*, voor eene motie van orde. Hij wil, dat de kamer op haar besluit van gisteren terug, come. Hij doet opmerken, hoe afgemat de kamer is, en verwijt den heer *Lebeau*, eerst gekomen te zijn, drie kwartier na het openen der zitting.

De heer *Lebeau* verklaart, dat hij het vroeger van allen is gekomen.

Bij de stemming wordt het voorstel, met eene kleine meerderheid, verworpen. (Kan alle kanten roept men: nu, tot morgen; en eene menigte leden verlaat de zaal.)

Na den afloop dezer woordenwisseling, voert de heer *Pirmez* het woord, en verklaart zich voor de aanneming; terwijl eindelijk nog de heer *Pieters* het woord bekamt, en zich tegen het tractaat verklaart.

Ten 4½ uur wordt de zitting gesloten.

De discussiën hebben in deze zitting eene groote voortschrede gedaan, en spoeden het einde te ontmoet, hetwelk men gisteren niet zoo nabij konde achten. Indien er geene incidenten komen, geloof ik, dat de uitspraak welligt morgen zou kunnen volgen. Sommigen zijn van meening, dat het tractaat met eene meerderheid van 20 stemmen zal doorgaan, iets zekers evenwel is er niet van te bepalen.

Brussel is rustig.

Brussel, 22 maart. De zitting is na de reserve van den tegenstand begonnen, deel te nemen aan de debatten; de beraadslaging is heeltegenwoordig en belangwekkend geweest, wat betreft de Schelde, de schuld en de in België gebleven waarde van het amantia-tractaat. De heer *Dumortier* heeft vier uren lang gesproken, nadat hij zijne redevoering had geëindigd werd eene motie nedergelegd, strekkende om al de stukken, betreffende de financiële onderhandeling, op het bureau te doen deponeren; doch de kamer heeft met 50 tegen 39 stemmen dit voorstel afgewezen, hetwelk eene eerste nederlaag is voor den partij van tegenstand; want bijaldien de voorslag ware aangenomen, zoude een adjournement onmisbaar het gevolg zijn geweest, vermits de stukken zouden moeten zijn gedrukt, redigèrd en onderzocht. De meerderheid van de

kamer is vermoed en wenscht de ontknooping van deze moeilijke en langdurige beraadslaging.

Overigens was op de openbare zitplaatsen een talrijk publiek aanwezig, en het stedelijke bestuur had, uit vrees voor mogelijke wanorde, de militaire magt, die dagelijks bij het gebouw der vergadering is gestationeerd, versterkt.

Het is de heer *Dujardin*, speciale commissaris des konings, die morgen het eerst het woord zal voeren; na hem is de beurt aan den heer *Gendebien*, die de laatste der ingeschrevenen is.

— De burgerwacht levert nu dagelijks 8 compagnieën om garnizoensdienst te doen, en gedurende den nacht patrouilleert dezelve. De *Belge* zegt, dat de studenten van de universiteit zijn vergaderd geweest, om te stemmen over een adres tegen de aanname van het tractaat. Intusschen, dus vervolgt dat zelfde blad, heeft men hun te kennen gegeven, dat de minste hunner bemoeijingen met de staatszaken het intrekken van de subsidien, welke de stad aan de universiteit verleent, zou na zich slepen.

Antwerpen, 18 maart. Sedert jaren is het getal der binnen onze haven komende schepen niet zoo gering geweest, als in de laatste 14 dagen. De stoombooten niet mede gerekend; bedraagt hetzelfde nauwelijks een schip per dag. Dit sprekend bewijs voor de kwijning van onzen handel schijnt echter de redenaars in de kamer der afgevaardigden weinig te bekommeren.

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 18 maart. Wij vernemen dat door Z. M. aan den heer *U. Pelloutier* van Nantes, domicilium gekozen hebbende ten huize der heeren *Luden* en *Poel* alhier, is verleend een octrooi, voor den tijd van vijf jaren, op de invoering in dit rijk van een toestel om alle soorten van water, en vooral het zee-water, drinkbaar en gezond te maken, welk toestel, vereenigd met een scheepskombuis, geschikt is om op schepen van allerlei grootte te worden gebezigd. Een zoodanige toestel is naar het zee-dorp *Zandvoort* vervoerd, alwaar de heer *Delquie*, een belanghebbende bij de uitvinding, van 15 tot 21 maart dagelijks, van elf tot drie ure, daarmede proeven zal bewerkstelligen.

's Gravenhage, 12 maart. Dezer dagen is door den koning vastgesteld het huishoudelijk reglement voor de directie van de Nederlandsche bank en de instructie voor den secretaris-generaal van dat collegie, terwijl de heer *de Lepel*, lid van het amortisatie-syndicaat, bij voortduring is benoemd tot agent, zoo voor de actien van het rijk in gemelde bank, als om Z. M. en de leden van hoogsdeszelfs huis te vertegenwoordigen voor zoodanige aandeelen, als welke hoogsdezelve of die leden daaraan bezitten en in het vervolg mogten verkrijgen.

's Gravenhage, 18 maart. Morgen zal de Tweede Kamer beraadslagen over het ontwerp van wet betrekkelijk het mantwezen. Men verwacht, dat de behandeling van dat ontwerp de kamer gedurende een paar dagen zal bezig houden. — Men vernemt, dat de beraadslagingen over het ontwerp nopens de droogmaking van het Haarlemmer-meer in het begin der volgende week zullen worden gehouden. Het schijnt nog onzeker te zijn, of, na den afloop dezer werkzaamheden, de zittingen der kamer zullen worden geschorst, dan wel de vergadering zal worden gesloten.

— De centrale afdeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zal morgen ten half elf ure vergaderen, ten einde haar rapport op te maken over het ontwerp van wet, tot droogmaking van het Haarlemmer-meer. Men vernemt, dat de beraadslagingen over het ontwerp nopens de droogmaking van het Haarlemmer-meer, die heden zullen worden gehouden, met de afgevaardigden, die de bedenkingen der afdelingen, nopens dit ontwerp, van het geroemd en inzonderheid hun verlangen hebben te kennen gegeven, dat voeraf het juiste bedrag zou worden vastgesteld van hetgeen Rijnland daartoe zou verstrekken, alsmede dat de provincie Holland meerder dan f 60,000 gedurende 10 jaren zou bijdragen; terwijl eindelijk eenige leden verlangd hebben, dat ook het Spiering meer in die droogmaking zou worden begrepen.

— Men schrijft uit Utrecht, dat door Z. M. benoemd is tot burgemeester der stad Utrecht, in plaats van jhr. *W. E. Ram*, die verzocht heeft van deze benoeming verschoond te blijven, de heer en mr. *N. P. J. Kien*, thans wethouder aldaar; en tot rector de magnificus der hoogeschool te Utrecht, over het academiejaar 1839—1840, de hoogleeraar in de faculteit der godgeleerdheid *H. E. Finké*.

Arnhem, 15 maart. Met grooten lof hebben wij hooren gewagen van de *Soirées parisiennes* van den heer *de Linsky*, die te Amsterdam en 's Gravenhage zoo veel toeschouwers trokken en zoo veel bijval vonden. De eerste, gisteren avond alhier gegeven, was reeds talrijk bezocht, en de even smaakvolle als kunstige voorstellingen deden des te meer genoegen, omdat de tent door kagchels verwarmd, net en goed gedekt is.

Mengewerk.

Itis over de testamenteu.

(Ingezonden.)

Daar men getracht heeft in het nieuwe Nederlandsche Wetboek, zoo veel mogelijk, de meest voorkomende gevallen te voorzien, zoo is het hoogstens te verwonderen, dat de wetgever niet meerder heeft voorzien in zoodanig belangrijk onderwerp, als de acte van uiterste wilsbeschikking, welke acte tocht, ten allen tijde; zoo wel onder de vroegere als latere wetgevingen steeds van het grootste belang beschouwd is, en te regt, daar van dezelfde dikwijls het fortuin van geheele families afhangt.

Art. 995 van het burgerlijk wetboek heeft de wetgever voorzien in het geval, dat uit hoofde van pest of andere besmettelijke ziekten, de gemeenschap met andere plaatsen is verboden, door toe te laten, dat de uiterste wilsbeschikkingen, in dat geval voor elk openbaar ambtbaar gemaakt worden, en zulks in een veel ruimeren zin, dan bij art. 985 en 986 van het wetboek uiterster werd toegelaten, waar die bevoegdheid slechts in zoodanig bijzonder geval aan den vroedergeter of een der leden van de gemeenschap is toegestaan.

Het behoort, Gede sij denkt in ons land onder de zeldzaamheden, dat

zoodanige besmettelijke ziekte alle gemeenschap met andere plaatsen af breekt, doch onder de minder zeldzame gevallen behoort het zek in ons land, hetwelk in alle richtingen, met rivieren doorsneden is, dat door het water, vooral in het winter- en voorjaar-saizoen, niet alleen gedurende dagen, maar zelfs gedurende weken, alle gemeenschap tusschen sommige plaatsen is afgebroken.

Ware het dus niet doelmatig geweest om bij dit art. 995, of bij een afzonderlijk artikel ook in dit bijzonder geval te voorzien, daar het zeer ligt kan gebeuren, en zulks ook werkelijk gebeurd is, dat juist op zoodanig oogenblik, iemand zijn einde voelende naderen, verlangt eenen uitersten wil te maken, en door de onmogelijkheid om op zoodanig dringend oogenblik eenen notaris te bekomen, daarin verhinderd wordt. Mogelijk zal men de tegenwerping maken, dat art. 998 alsdan zoude kunnen toegepast worden. Doch behalve dat dit art. bepaaldelijk moet toegepast worden op art. 993, 994 en 995, zoo kan niet een ieder schrijven, en wel voornamelijk ten platten lande, alwaar voorzeggend het meest plaats kan grijpen, terwijl in de steden zich meestal meer dan een notaris bevindt. En al heeft men kunnen schrijven, zoo zijn weinigen daartoe in staat, wanneer zij hun einde voelen naderen.

Mogt het bovenstaande de aandacht der regering tot zich trekken, de welke bij eene eventuele wet houdende aanvulling en verbetering van de ingewerde wetboeken, gelijk dezelve in zoo vele deelen behoeven, ook dit punt in aanmerking nemen, en alsoo het geschrevene niet geheel nutteloos geweest zijn.

Arnhem.

J.

Berigt aan het sollicitieend publiek.

Mij refererende aan het even menschlievend als staatkundig artikel: *Don* *sollicitieend bestaan - gratis aangeboden*, voorkomende in de *Arnhemse Courant* van den 5^{den} maart, heb ik de eer, aan allerhande sollicitanten naar posten en ambten, bekend te maken, dat ik mij te 's Gravenhage in de *Laatste-Hoopstraat*, n°. 60, alwaar op een zwart bord met witte letters geschreven staat: *JAN SLAK TOT KRUIPENSTEIN, SOLLICITEERDER*, in gemelde heedaanigheid heb gevestigd.

Mij tevens voorzien hebbende van medellen voor allerhande rekestes, mitsgaders van een ruim assortiment gekleede rijkken, broeken, klaks en degentjes, tot zeer civiele prijzen te verhuuren, geloof ik hierdoor eene lang gevoelde behoefte te hebben aangevuld.

De abonnementsprijs voor onafgebroken sollicitatie (geene enkele audientie overgeslagen) naar alle soort van post of posten, mits te 's Gravenhage sollicitabel, alsmede voor berigt omtrent alle openvallende ambten, is bepaald op de geringe som van f 5 's jaars; terwijl buitendien voor elken gesolliciteerden en verkregen post tien percent van het eerste jaar traktement als douceur zal worden vereerd aan:

JAN SLAK TOT KRUIPENSTEIN,
Solliciteerder.

's Gravenhage, Laatste-Hoopstraat n°. 60.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van zoodanige miliciens van 1832 en 1833, die niet bij hunne korpsen zijn opgekomen, dat zij verplicht zijn om zich alsnog onverwijld daarbij te versooven, en dat zij, bij gebrek daaraan, als desertereurs zullen worden afgevoerd.

En zal dese worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen dese stad gebruiklijk. Arnhem, den 9^{den} Maart 1839.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van een tegelijk, zulks aangevraagd.

Dat, ten gevolge van het sterfen van twee hengsten der stoeterij de *Bronze*, die heden in het station *Nijkerk*, gedurende het tegenwoordige Rekatoeren, onbest te laten.

En zal dese worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen dese stad gebruiklijk. Arnhem, den 9^{den} Maart 1839.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 Maart 2 El 5 Palm 1 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 11 D.
Den 15 Maart 2 El 4 Palm 2 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 9 D.

Advertentiën.

Mijne geliefde Echtgenoot, *J. P. STOLK B E R N E T* beviel heden van eene DOCHTER.

ARNHEM,
den 14^{den} Maart
1839.

M^r. *EVEKINK BUSGERS*.

ZUTPHEN, den 7^{den} Maart 1839. Heden overleed, bijna 79 jaren bereikt hebbende, na een langzaam verval van krachten, de Wel Edel Achtbare Heer *J. C. THEBENTERVILLE*, Wethouder der Stad, en Directeur der Posten alhier, diep betreurd door zijne hoogbejaarde weduwe, kinderen en kindskinderen.

Tot droefheid van mij en mijne kinderen, overleed heden morgen, ten elf ure, in den ouderdom van ruim 54 jaren, mijne waarde Echtgenote, *R. IJSEN*, met welke ik 31 jaren door den band des huwelijks verbonden was.

ZUTPHEN,
den 13^{den} Maart
1839.

D. BINKHURST.

+++ De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te Arnhem, zal op Dinsdag den 26^{den} Maart en 9^{den} April 1839, te Arnhem, kans des namiddags ten 3 uur, ten behoeve van de *CORFIS* te Herwen publiek open inzelen en verkopen. De overdeelde heeft van een stuk *B. O. W.*

